

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ

Asociación Pro Derechos
Humanos de Andalucía
www.apdha.org

#BalanceMigratorio24

#FronteraSur25

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ: ΚΑΤΙΑ ΚΑΙΣΑΡΙ

Fotografía: Antonio Sempere

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ

Το 2024 είναι το δεύτερο έτος στη συνέχεια της ιστορίας με τον υψηλότερο αριθμό αφίξεων στα νότια ισπανικά σύνορα από το 2018. Συνολικά, 64.048 άτομα έφτασαν μέσω θαλάσσης και ξηράς, από τους οποίους το 75% έφτασε μέσω της διαδρομής των Κανάριων Νήσων. Από τα 175 άτομα που έφταναν καθημερινά στο ισπανικό έδαφος ακολουθώντας παράνομες διαδρομές, 128 άτομα έφτασαν μέσω των Κανάριων Νήσων, 15 μέσω Ανδαλουσίας, 24 μέσω της διαδρομής Levante, 8 στη Θέουτα η στη Μελίγια.

Αν αναλύσουμε τα δεδομένα ανά διαδρομή, η αύξηση των αφίξεων στη διαδρομή των Κανάριων Νήσων είναι αντιστρόφως ανάλογη της μείωσης των αφίξεων στις διαδρομές της Ιβηρικής χερσονήσου, με εξαίρεση τη διαδρομή Levante, στην οποία παρατηρήθηκε αύξηση λόγω των αφίξεων στις Βαλεαρίδες Νήσους. Δεν πρόκειται, όμως, για κάτι καινούργιο: από το 2019 παρατηρούμε ξεκάθαρα πώς η κατάσταση συμπίπτει ακριβώς με την ενίσχυση των συμφωνιών με το Μαρόκο μετά την άφιξη 64.120 ατόμων το 2018, για τον έλεγχο των μεταναστών στο βόρειο τμήμα της χώρας, αντίστοιχα η διαδρομή των στενών και η πρόσβαση στις πόλεις της Θέουτας και της Μελίγιας είναι θωρακισμένες.

Ωστόσο, παρά τη μικρή αυτή άνοδο των αφίξεων στα νότια σύνορα της Ισπανίας και σύμφωνα με τον FRONTEX, υπήρξε μείωση κατά 18% στο σύνολο των εισόδων στα νότια ευρωπαϊκά σύνορα.

Είναι πραγματικά δυνατό μια χώρα όπως η Ισπανία, η 5η ευρωπαϊκή δύναμη, να μην μπορεί να διαχειριστεί την υποδοχή 175 ατόμων ημερησίως; Τα στοιχεία δείχνουν ότι ο συναγερμός σχετικά με τη μετανάστευση δεν βασίζεται σε πραγματικά δεδομένα.

Το θέαμα που παρακολουθήσαμε αυτό το καλοκαίρι, με την εμπορευματοποίηση και την εκμετάλλευση ανήλικων μεταναστών ή ανθρώπων που εκτοπίστηκαν από τα Κανάρια Νησιά στη χερσόνησο, ήταν ντροπιαστικό. Ήταν λυπηρό να βλέπουμε ότι αυτό συνέβαλε στην

αύξηση του ξενοφοβικού και ρατσιστικού λόγου κάνοντας τη μετανάστευση να περάσει από την 4η στην 1η ανησυχία των Ισπανών στην έρευνα της CIS του Ιουλίου.

Αυτό που είναι όντως πραγματικό είναι οι 2.465 άνθρωποι που έχουν χάσει τη ζωή τους ή έχουν εξαφανιστεί στα νότια ισπανικά σύνορα. Στην [APDHA](#) έχουμε καταφέρει να επιβεβαιώσουμε ότι από αυτούς τους σχεδόν 2.500 ανθρώπους, πάνω από το 75% προσπάθησαν να φτάσουν μέσω των Καναρίων Νήσων, της πιο θανατηφόρας διαδρομής, η οποία έχει γίνει σχεδόν η μόνη δυνατή διαδρομή

για τους ανθρώπους που έρχονται από τη Δυτική Αφρική. Σημαντικές τραγωδίες έχουν καταγραφεί φέτος, όπως αρκετά και πολυάριθμα ναυάγια αμέσως μετά την αναχώρηση από τη Σενεγάλη ή τη Μαυριτανία και η ανακάλυψη ενός καϊκιού στη Δομινικανή Δημοκρατία με τουλάχιστον 14 μουμιοποιημένους ανθρώπους.

Αν και η μετανάστευση στα νότια σύνορα της Ισπανίας εξακολουθεί να πραγματοποιείται κυρίως από άνδρες, είναι παράξενη η διαπίστωση ότι οι γυναίκες εξακολουθούν να είναι τα κύρια

θύματα των μεταναστευτικών πολιτικών- ενώ οι γυναίκες αντιπροσωπεύουν μόλις το 5% των συνολικών αφίξεων, αντιπροσωπεύοντας το 11% των θανάτων.

Παρομοίως, δεν πρέπει να παραλείψουμε να επισημάνουμε το γεγονός ότι οι αναχωρήσεις από την Αλγερία και η πρόσβαση στο ισπανικό έδαφος μέσω Levante ή της Αλμερίας έχουν στοιχίσει τη ζωή σε σχεδόν 400 ανθρώπους. Ομοίως, στις αυτόνομες πόλεις 115 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους ή έχουν εξαφανιστεί, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν νεαροί Μαροκινοί που προσπαθούσαν να κολυπήσουν προς τη Θέουτα ή τη Μελίγια.

Μάλιστα, τα τελευταία 5 χρόνια συγκεντρώνεται ο μεγαλύτερος αριθμός θανάτων στις θάλασσες και τους ωκεανούς μας, σχεδόν 11.000 άτομα από τα 19.363 θύματα των μεταναστευτικών πολιτικών και πρακτικών που η APDHA μπόρεσε να καταγράψει σε αυτά τα 37 χρόνια.

Η στρατιωτικοποίηση και η εξωτερίκευση των συνόρων σε τρίτες χώρες έχει επιδεινώσει την κατάσταση των ανθρώπων που χρειάζονται πρόσβαση σε ασφαλές έδαφος. Ένα όλο και πιο περιοριστικό το σύστημα ασύλου και πρακτικών που παραβιάζουν συστηματικά τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως οι άμεσες επαναπροωθήσεις μαζί με τους ανθρώπους που πεθαίνουν στα σύνορά μας, συνιστά την αποτυχία των ευρωπαϊκών μεταναστευτικών πολιτικών.

Για να αντιμετωπιστεί η κρίση στη διαχείριση της μετανάστευσης, απαιτείται μια συνολική και επείγουσα μεταρρύθμιση που θα επικεντρώνεται στο σεβασμό της αξιοπρέπειας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.